

Максимів О.Д.,

старший викладач кафедри кримінально-правових дисциплін та ОРД Прикарпатського факультету Національної академії внутрішніх справ, кандидат юридичних наук

Карбашевський В.О.,

курсант 2-го курсу Прикарпатського факультету Національної академії внутрішніх справ

Вирішення проблеми законодавчого закріплення об'єкта злочину

Аналізуючи поняття та юридичну природу об'єкта злочину слід мати на увазі, що проблема визначення змісту об'єкта злочину розглядається в теорії кримінального права досить давно і характеризується великим розмаїттям точок зору. Серед них дуже непросто виділити одну, яка б не містила в собі певних суперечностей.

Цікавою видається позиція О.М. Кривулі та В.М. Куц, які слушно зазначали, що «спроба визначити об'єкт є вдалою лише на формальному рівні. Практично ніхто не заперечує проти тези, що об'єктом злочину є те, що потерпає від злочинної дії чи бездіяльності або опиняється внаслідок їх вчинення у загрозливому стані. Намагання наповнити формальне визначення об'єкта змістом, тобто показати, що саме потерпає від злочину, поки що не досягло успіху» [2, с. 71].

Так, наприклад, одні вчені визнають, що об'єктом злочину є суспільні відносини (В.Я. Тацій, М.Й. Коржанський та ін.), інші – що це охоронювані кримінальним правом блага (С.Б. Гавриш) чи соціальні цінності (Є.В. Фесенко, П.П. Андрушко та ін.). В одних працях потерпілий є ознакою об'єкта складу злочину (Ю.В. Александров, В.А. Клименко), в інших це заперечується (С.Г. Волкотруб, О.М. Омельчук, В.М. Ярін та ін.) [4, с. 261].

Б.С. Нікіфоров під час заперечення існування усіченого складу злочину, до об'єкту злочину відносив суспільні відносини, які законодавець конструюючи ці склади, намагався поставити під охорону [1, с.87]. Таким чином автор виділяв не самі суспільні відносини, що існують у суспільстві, а ті що поставлені під охорону кримінального закону. Звідси випливає запитання, а які саме суспільні відносини поставлені під охорону кримінального закону?

Відповідь дається у ч. 1 ст.1 КК України. Саме тут вказується на правове забезпечення охорони тих суспільних відносин, що є завданням усього Кримінального кодексу. Тому виходячи із загальноприйнятої позиції теорії кримінального права, що об'єктом злочину є суспільні відносини, вважається, для встановлення єдиної позиції сприйняття цього інституту та законодавчого вирішення даного питання, слід викласти ч.1 ст.1 КК України в такій редакції «Кримінальний кодекс України має своїм завданням правове забезпечення суспільних відносин у сфері: охорони прав та і свобод людини і громадянина, власності, громадського порядку та громадської безпеки, довкілля, забезпечення миру і безпеки людства, а також запобігання злочинів».

Таким чином на законодавчому рівні буде вирішено проблему визначення об'єкта злочину, так як нормою КК України буде встановлено, що це суспільні відносини у конкретній сфері, які ставляться під охорону кримінального закону.

Список використаних джерел

1. Антонюк Н.О. Усічений склад злочину: необхідна юридична конструкція чи міф // Н.О. Антонюк / Науковий вісник Міжнародного гуманітарного університету. Сер.: Юриспруденція. – 2014. – № 11 (том 2). – С. 87-89.
2. Кривуля О.М., Куц В.М. Чи можуть суспільні відносини бути об'єктом злочину? // Вісник Університету внутрішніх справ. – 1997. – Вип. 2. – С. 70–75.
3. Кримінальний кодекс України: чинне законодавство зі змінами та допов. станом на 5 травня 2016 року.: (офіц. текст). – К.: ПАЛІВОДА А.В., 2015. – 212 с.
4. [Савченко А. В.](#) Склад злочину: проблеми визначення конструктивних елементів та ознак / А. В. Савченко // [Вісник Академії адвокатури України](#). – 2009. – Число 1. – С. 261–263.